

Arrest

nr. 319 124 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lima.

De laatste tien à elf jaar werkte u als conducteur op een bus en uw vriend E.(...) was de buschauffeur. Initieel huurden jullie een bus van iemand anders, maar op een bepaald moment heeft E.(...) zich zelf een bus aangeschaft. Deze bus viel regelmatig in panne en om deze snel te kunnen herstellen gingen u en E.(...) in 2015 een woekerlening aan bij Colombianen, met 20 procent interest. De eerste drie à vier maanden liep dit goed, maar daarna werd het voor jullie moeilijk om deze lening af te betalen waardoor jullie lening bovenop lening aangingen en door deze bende bedreigd werden.

Op 15/02/2019 verliet u Peru en daags nadien kwam u aan in België. Op 20/04/2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Uit uw dossier bleek uw zicht minder goed te zijn aangezien u aan cataract lijdt. U gaf echter niet aan dat dit uw deelname aan de procedure zou kunnen bemoeilijken (zie Vragenlijst "bijzondere procedurele noden") en diende hieromtrent ook geen medische documenten in.

Ook het CGVS kon geen bijzondere procedurele noden vaststellen. U bleek tijdens uw persoonlijk onderhoud zonder enig probleem aan de procedure te kunnen deelnemen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u uw verblijf op het grondgebied van het Rijk op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst wordt opgemerkt dat de door u geschetste problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Er kan bovendien geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw problemen in Peru, omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- **Hoewel u reeds op 15/02/2019 in België arriveerde, heeft u pas op 20/04/2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend.** De wettelijke termijn voor een verzoek om internationale bescherming bedraagt echter acht dagen. Een dergelijk **laattijdig verzoek** is moeilijk in overeenstemming te brengen met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

- U verklaarde dat u niet op de hoogte was van deze procedure tot een vriend u vertelde dat u via een verzoekom internationale bescherming legaal kon werken (CGVS, p. 6). Dit is echter **geen afdoende verklaring voor een dergelijk laattijdig verzoek** om internationale bescherming. Van iemand die beweert een dergelijke vrees te hebben, kan namelijk worden verwacht dat die actief op zoek gaat naar informatie omtrent het legaliseren van zijn verblijf. U heeft bovendien verschillende familieleden die legaal in België verblijven, waardoor u hen ook om hulp of informatie had kunnen vragen (CGVS, p. 3-4).

Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Ten tweede slaagt u er niet in de beweerde problemen in Peru aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op de vraag waarom u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend, antwoordde dat u **een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat u legaal wilde werken** (CGVS, p. 6). Hieruit kan geenszins een gegronde vrees voor vervolging afgeleid worden hetgeen uw verklaringen omtrent uw zogenaamde vrees ten aanzien van Peru bij voorbaat grondig ondermijnt.

Bovendien **zijn uw verklaringen omtrent deze aangegane lening en bijhorende problemen weinig aannemelijk.**

- **Het is weinig geloofwaardig dat u de initieel aangegane lening niet heeft kunnen afbetalen.** Volgens uw verklaringen heeft u initieel slechts 300 sol (i.e. 20 euro) geleend en u kreeg 20 dagen tijd om dit bedrag terug te betalen aan 20 procent interesten (i.e., totaalbedrag van 360 sol). U diende deze lening dagelijks – over een periode van 20 dagen – af te betalen. U stelde meermaals dat jullie de eerste maanden zonder probleem konden betalen (CGVS, p. 8, 11) – wat logischerwijs zou willen zeggen dat u de lening volledig afbetaalde. Uw verklaringen over deze (initiële) aangegane lening zijn dus vreemd te noemen.

- U verklaarde dat u in januari 2019 nog een uitstaande lening van ongeveer 1200 sol (zo'n 300 euro) zou hebbengehad. Gegeven dat uw reis hier een veelvoud van kostte (verklaringen DVZ, vraag 32) en u werd uitgenodigd door uw familie die in België woont, is het weinig aannemelijk dat een dergelijk bedrag voor u de aanleiding zou vormen om uw land te verlaten.

- **Uw verklaringen omtrent de bedreigingen in Peru zijn ook weinig doorleefd te noemen.** U verklaart initieel dat ze u en E.(...) bedreigden en dat ze soms ook uw moeder, zus of broers bedreigden als u niet thuis was (CGVS, p. 8). Als u echter de vraag krijgt om concreet te vertellen over de problemen en bedreigingen in Peru, spreekt u enkel over intimidatie en schade aan de bus (CGVS, p. 11).

- Volgens uw verklaringen zijn jullie omtrent deze problemen **ook nooit naar de politie gestapt** omdat de politie volgens u geen acht sloeg op dergelijke zaken (CGVS, p. 11-12). U baseert zich hiervoor niet op concrete feiten, maar geeft enkel aan dat de politie de aangifte niet zou aanvaarden omdat u zelf de lening bent aangegaan. U voegt echter ook toe dat de politie af en toe wel een klacht zou aannemen, dus u had het op zijn minst kunnen proberen. Dat u dit hier niet deed, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, aangetoond dient te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. **Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.**

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u door deze in het verleden aangegane – beweerde - lening anno 2024 nog steeds problemen zou kennen.

- Volgens uw initiële verklaringen heeft E.(...) geen problemen meer gekend omwille het aangaan van deze lening, heeft hij de bus verkocht en werkt hij ondertussen voor zijn zoon. Als E.(...) anno 2024 geen problemen meer heeft omwille van deze lening die jullie samen zijn aangegaan in 2015, dient de vraag gesteld te worden waarom u daar dan nog problemen van zou ondervinden. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat hij u niets over dit onderwerp vertelt en dat u er hem ook niet over vraagt (CGVS, p. 11). **Het is uiterst bevreemdend dat u E.(...) niet zou vragen naar de huidige status van deze aangegane lening,** zeker aangezien jullie deze lening samen zijn aangegaan, u aangeeft dat u bedreigd werd door deze bende én dat E.(...) een goede vriend van u is (CGVS, p. 6, 8, 11). Bovendien kan van een verzoeker ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn verzoek om internationale bescherming. **Het feit dat u zich niet informeerde naar deze lening, noch de huidige situatie van E.(...), geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas.** Dit wijst nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Later tijdens het interview geeft u dan echter aan dat u E.(...) in het verleden geld heeft gestuurd om die lening te kunnen afbetalen, wat bovenstaande verklaringen ondermijnt. U zou E.(...) ongeveer 500 euro in totaal gestuurd hebben en hij zou u gezegd hebben dat hij de lening heeft afbetaald. U weet echter niet of dat klopt en u heeft hem nooit expliciet gevraagd of hij de lening heeft afbetaald, wat hier opnieuw uiterst bevreemdend is gezien dit rechtstreeks invloed heeft op uw eigen situatie én u hiervoor ook geld opstuurde (CGVS, p. 11).

Bovenstaande zaken maken dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw problemen in Peru waardoor u de vluchtelingenstatus niet kan toegekend worden.

Ten derde haalt u ook de algemene situatie in Peru aan.

- Wat betreft uw verklaring dat de situatie in Peru recentelijk verslechterd is en dat er geweld heerst in Lima, dient opgemerkt te worden dat hieruit **geen geïndividualiseerde vrees** afgeleid kan worden. Het is aan u als verzoeker om met concrete aanwijzingen aan te tonen dat u omwille van uw risicoprofiel dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst. In de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat u wordt blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moet rekening worden gehouden met de persoonlijke en concrete omstandigheden. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. In casu wordt een dergelijk risico niet aannemelijk gemaakt.

- U spreekt verder over vier à vijf incidenten in Peru waar er een overval op uw bus plaatsvond (CGVS, p. 7). U herinnert zich echter niet meer op welke data deze overvallen hebben plaatsgevonden en uit uw verklaringen blijken dit incidenten te zijn van louter gemeenrechtelijke aard die geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. **U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.**

Ter volledigheid wenst het CGVS hier ook nog op volgende zaken te wijzen.

- Bij de DVZ had u aangegeven in 2005 eens **gearresteerd geweest te zijn door de politie** omwille van uw deelname aan een betoging. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u expliciet aan dat dit los staat van uw huidige verzoek om internationale bescherming (CGVS vragenlijst, punt 1; CGVS, p. 12).
- Wat betreft uw verklaring dat u Peru ook heeft verlaten omdat u **niet voldoende geld** had om de studies van uw dochters te betalen, dient opgemerkt te worden dat dit een motief van louter socio-economische aard is dat niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie (CGVS vragenlijst, punt 5).

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiare beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

- Uw identiteitsdocumenten wijzen enkel op uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet betwist wordt.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van de motiveringsplicht, van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient voorts te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst wordt opgemerkt dat de door u geschetste problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Er kan bovendien geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw problemen in Peru, omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- **Hoewel u reeds op 15/02/2019 in België arriveerde, heeft u pas op 20/04/2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend.** De wettelijke termijn voor een verzoek om internationale bescherming bedraagt echter acht dagen. Een dergelijk **laattijdig verzoek** is moeilijk in overeenstemming te brengen met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

- U verklaarde dat u niet op de hoogte was van deze procedure tot een vriend u vertelde dat u via een verzoek om internationale bescherming legaal kon werken (CGVS, p. 6). Dit is echter **geen afdoende verklaring voor een dergelijk laattijdig verzoek** om internationale bescherming. Van iemand die beweert een dergelijke vrees te hebben, kan namelijk worden verwacht dat die actief op zoek gaat naar informatie omtrent het legaliseren van zijn verblijf. U heeft bovendien verschillende familieleden die legaal in België verblijven, waardoor u hen ook om hulp of informatie had kunnen vragen (CGVS, p. 3-4).

Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Ten tweede slaagt u er niet in de beweerde problemen in Peru aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op de vraag waarom u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend, antwoordde dat u **een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat u legaal wilde werken** (CGVS, p. 6). Hieruit kan geenszins een gegronde vrees voor vervolging afgeleid worden hetgeen uw verklaringen omtrent uw zogenaamde vrees ten aanzien van Peru bij voorbaat grondig ondermijnt.

Bovendien **zijn uw verklaringen omtrent deze aangegane lening en bijhorende problemen weinig aannemelijk.**

- **Het is weinig geloofwaardig dat u de initieel aangegane lening niet heeft kunnen afbetalen.** Volgens uw verklaringen heeft u initieel slechts 300 sol (i.e. 20 euro) geleend en u kreeg 20 dagen tijd om dit bedrag terug te betalen aan 20 procent interesten (i.e., totaalbedrag van 360 sol). U diende deze lening dagelijks – over een periode van 20 dagen – af te betalen. U stelde meermaals dat jullie de eerste maanden zonder probleem konden betalen (CGVS, p. 8, 11) – wat logischerwijs zou willen zeggen dat u de lening volledig afbetaalde. Uw verklaringen over deze (initieel) aangegane lening zijn dus vreemd te noemen.

- U verklaarde dat u in januari 2019 nog een uitstaande lening van ongeveer 1200 sol (zo'n 300 euro) zou hebbengehad. Gegeven dat uw reis hier een veelvoud van kostte (verklaringen DVZ, vraag 32) en u werd uitgenodigd door uw familie die in België woont, is het weinig aannemelijk dat een dergelijk bedrag voor u de aanleiding zou vormen om uw land te verlaten.

- **Uw verklaringen omtrent de bedreigingen in Peru zijn ook weinig doorleefd te noemen.** U verklaart initieel dat ze u en E.(...) bedreigden en dat ze soms ook uw moeder, zus of broers bedreigden als u niet

thuis was (CGVS, p. 8). Als u echter de vraag krijgt om concreet te vertellen over de problemen en bedreigingen in Peru, spreekt u enkel over intimidatie en schade aan de bus (CGVS, p. 11).

- Volgens uw verklaringen zijn jullie omtrent deze problemen **ook nooit naar de politie gestapt** omdat de politie volgens u geen acht sloeg op dergelijke zaken (CGVS, p. 11-12). U baseert zich hiervoor niet op concrete feiten, maar geeft enkel aan dat de politie de aangifte niet zou aanvaarden omdat u zelf de lening bent aangegaan. U voegt echter ook toe dat de politie af en toe wel een klacht zou aannemen, dus u had het op zijn minst kunnen proberen. Dat u dit hier niet deed, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, aangetoond dient te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. **Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.**

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u door deze in het verleden aangegane – beweerde - lening anno 2024 nog steeds problemen zou kennen.

- Volgens uw initiële verklaringen heeft E.(...) **geen problemen meer gekend omwille het aangaan van deze lening, heeft hij de bus verkocht en werkt hij ondertussen voor zijn zoon.** Als E.(...) anno 2024 geen problemen meer heeft omwille van deze lening die jullie samen zijn aangegaan in 2015, dient de vraag gesteld te worden waarom u daar dan nog problemen van zou ondervinden. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat hij u niets over dit onderwerp vertelt en dat u er hem ook niet over vraagt (CGVS, p. 11). **Het is uiterst bevreemdend dat u E.(...) niet zou vragen naar de huidige status van deze aangegane lening,** zeker aangezien jullie deze lening samen zijn aangegaan, u aangeeft dat u bedreigd werd door deze bende én dat E.(...) een goede vriend van u is (CGVS, p. 6, 8, 11). Bovendien kan van een verzoeker ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn verzoek om internationale bescherming. **Het feit dat u zich niet informeerde naar deze lening, noch de huidige situatie van E.(...), geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas.** Dit wijst nogmaals op de ongelooftwaardigheid van uw verklaringen.

- Later tijdens het interview geeft u dan echter aan dat u E.(...) **in het verleden geld heeft gestuurd om die lening te kunnen afbetalen,** wat bovenstaande verklaringen ondermijnt. U zou E.(...) ongeveer 500 euro in totaal gestuurd hebben en hij zou u gezegd hebben dat hij de lening heeft afbetaald. U weet echter niet of dat klopt en u heeft hem nooit expliciet gevraagd of hij de lening heeft afbetaald, wat hier opnieuw uiterst bevreemdend is gezien dit rechtstreeks invloed heeft op uw eigen situatie én u hiervoor ook geld opstuurde (CGVS, p. 11).

Bovenstaande zaken maken dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw problemen in Peru waardoor u de vluchtelingenstatus niet kan toegekend worden.

Ten derde haalt u ook de algemene situatie in Peru aan.

- Wat betreft uw verklaring dat de situatie in Peru recentelijk verslechterd is en dat er geweld heerst in Lima, dient opgemerkt te worden dat hieruit **geen geïndividualiseerde vrees** afgeleid kan worden. Het is aan u als verzoeker om met concrete aanwijzingen aan te tonen dat u omwille van uw risicoprofiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst. In de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat u wordt blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moet rekening worden gehouden met de persoonlijke en concrete omstandigheden. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. In casu wordt een dergelijk risico niet aannemelijk gemaakt.

- U spreekt verder over **vier à vijf incidenten in Peru waar er een overval op uw bus plaatsvond** (CGVS, p. 7). U herinnert zich echter niet meer op welke data deze overvallen hebben plaatsgevonden en uit uw verklaringen blijken dit incidenten te zijn van louter gemeenrechtelijke aard die geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de

reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. **U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.**

Ter volledigheid wenst het CGVS hier ook nog op volgende zaken te wijzen.

- Bij de DVZ had u aangegeven in 2005 eens **gearresteerd geweest te zijn door de politie** omwille van uw deelname aan een betoging. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u expliciet aan dat dit los staat van uw huidige verzoek om internationale bescherming (CGVS vragenlijst, punt 1; CGVS, p. 12).
- Wat betreft uw verklaring dat u Peru ook heeft verlaten omdat u **niet voldoende geld** had om de studies van uw dochters te betalen, dient opgemerkt te worden dat dit een motief van louter socio-economische aard is dat niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie (CGVS vragenlijst, punt 5). **Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.**

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

- Uw identiteitsdocumenten wijzen enkel op uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet betwist wordt.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de bovenstaande motivering, waarin zijn verklaringen ongelooftwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Vooreerst kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij stelt dat het lange talmen van verzoeker om bescherming te zoeken bezwaarlijk getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het laattijdig beschermingsverzoek stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten. Door in het verzoekschrift louter te herhalen dat hij niet eerder op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen en niemand hem hierover had geïnformeerd, te stellen dat hij niet wist dat hij voor internationale bescherming in aanmerking kwam, te stellen dat hij de taal niet sprak, te stellen dat zijn vrienden hem hebben gewezen op de mogelijkheid deze procedure in te leiden om een werkvergunning te bekomen en te stellen dat hij in België al veiliger was dan in Peru gezien hij ver verwijderd was van zijn land van herkomst, brengt verzoeker geen concrete en dwingende argumenten aan die afbreuk doen aan voorgaande overwegingen en die kunnen volstaan om zijn handelen te vergoelijken. Van een persoon die daadwerkelijk

een risico op vervolging en/of ernstige schade loopt in zijn land van herkomst kan evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die het Vluchtelingenverdrag hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin zijn voorzien toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk een beroep hierop doet. Daar verzoeker dit niet heeft gedaan, kan op redelijke gronden worden gesteld dat dit afbreuk doet aan de ernst van zijn beschermingsverzoek en zijn voorgehouden vrees voor vervolging dan wel ernstige schade.

Bovendien antwoordde verzoeker op de vraag waarom hij zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend, dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat hij legaal wilde werken. Hieruit kan geenszins een gegronde vrees voor vervolging afgeleid worden hetgeen verzoekers verklaringen omtrent de zogenaamde vrees ten aanzien van Peru bij voorbaat grondig ondermijnt.

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de ingeroepen elementen niet zuiver gemeenrechtelijk en interpersoonlijk van aard zijn, dat het gaat over een probleem met criminele bendes of figuren van de onderwereld waartegen de overheid geen bescherming kan bieden. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dient aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald de problemen met de personen bij wie verzoeker een lening aanging geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker ontwikkelt met voornemd betoog waarin hij louter volhardt in zijn voorgehouden vrees en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal bekritiseert geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Verder blijkt overigens uit de bestreden beslissing afdoende dat verzoeker de voorgehouden problemen niet aannemelijk kon maken, waardoor de vraag naar bescherming van de overheid niet relevant is.

Verzoeker biedt immers geen enkel concreet verweer tegen volgende vaststellingen:

“Bovendien zijn uw verklaringen omtrent deze aangegane lening en bijhorende problemen weinig aannemelijk.

- ***Het is weinig geloofwaardig dat u de initieel aangegane lening niet heeft kunnen afbetalen. Volgens uw verklaringen heeft u initieel slechts 300 sol (i.e. 20 euro) geleend en u kreeg 20 dagen tijd om dit bedrag terug te betalen aan 20 procent interesten (i.e., totaalbedrag van 360 sol). U diende deze lening dagelijks – over een periode van 20 dagen – af te betalen. U stelde meermaals dat jullie de eerste maanden zonder probleem konden betalen (CGVS, p. 8, 11) – wat logischerwijs zou willen zeggen dat u de lening volledig afbetaalde. Uw verklaringen over deze (initieële) aangegane lening zijn dus vreemd te noemen.***
 - *U verklaarde dat u in januari 2019 nog een uitstaande lening van ongeveer 1200 sol (zo'n 300 euro) zou hebbengehad. Gegeven dat uw reis hier een veelvoud van kostte (verklaringen DVZ, vraag 32) en u werd uitgenodigd door uw familie die in België woont, is het weinig aannemelijk dat een dergelijk bedrag voor u de aanleiding zou vormen om uw land te verlaten.*
 - ***Uw verklaringen omtrent de bedreigingen in Peru zijn ook weinig doorleefd te noemen. U verklaart initieel dat ze u en E.(...) bedreigden en dat ze soms ook uw moeder, zus of broers bedreigden als u niet thuis was (CGVS, p. 8). Als u echter de vraag krijgt om concreet te vertellen over de problemen en bedreigingen in Peru, spreekt u enkel over intimidatie en schade aan de bus (CGVS, p. 11).”*** Gelet op deze vaststellingen kan de Raad geen enkel geloof hechten aan de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker louter stelt dat hij geen aangifte bij de politie heeft gedaan omdat de politie toch de aangifte niet aannam, gaat hij volledig voorbij aan de concrete motivering desbetreffend die voor de duidelijkheid hier wordt hernomen: ***“Volgens uw verklaringen zijn jullie omtrent deze problemen ook nooit naar de politie gestapt omdat de politie volgens u geen acht sloeg op dergelijke zaken (CGVS, p. 11-12). U baseert zich hiervoor niet op concrete feiten, maar geeft enkel aan dat de politie de aangifte niet zou aanvaarden omdat u zelf de lening bent aangegaan. U voegt echter ook toe dat de politie af en toe wel een klacht zou aannemen, dus u had het op zijn minst kunnen proberen. Dat u dit hier niet deed, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, aangetoond dient te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.”*** Verzoekers algemene betoog is dan ook geheel niet bij machte deze pertinente vaststelling in een ander licht te plaatsen.

De stelling dat de problematiek niet wordt aangekaart in de gesprekken met E. en hij er dan ook vanuit gaat dat de problematiek nog steeds actueel zou kunnen zijn, omdat hij geen elementen heeft gekregen die het tegendeel zouden kunnen aantonen, beperkt hij zich tot louter hypothetische beweringen. Hiermee plaatst verzoeker ook volgende pertinente motivering niet in een ander licht:

“Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u door deze in het verleden aangegane – beweerde - lening anno 2024 nog steeds problemen zou kennen.

- Volgens uw initiële verklaringen heeft E.(...) **geen problemen meer gekend omwille het aangaan van deze lening, heeft hij de bus verkocht en werkt hij ondertussen voor zijn zoon.** Als E.(...) anno 2024 geen problemen meer heeft omwille van deze lening die jullie samen zijn aangegaan in 2015, dient de vraag gesteld te worden waarom u daar dan nog problemen van zou ondervinden. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat hij u niets over dit onderwerp vertelt en dat u er hem ook niet over vraagt (CGVS, p. 11). **Het is uiterst bevreemdend dat u E.(...) niet zou vragen naar de huidige status van deze aangegane lening, zeker aangezien jullie deze lening samen zijn aangegaan, u aangeeft dat u bedreigd werd door deze bende én dat E.(...) een goede vriend van u is (CGVS, p. 6, 8, 11). Bovendien kan van een verzoeker ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn verzoek om internationale bescherming. Het feit dat u zich niet informeerde naar deze lening, noch de huidige situatie van E.(...), geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas. Dit wijst nogmaals op de ongelooftwaardigheid van uw verklaringen.**
- Later tijdens het interview geeft u dan echter aan dat u E.(...) **in het verleden geld heeft gestuurd om die lening te kunnen afbetalen**, wat bovenstaande verklaringen ondermijnt. U zou E.(...) ongeveer 500 euro in totaal gestuurd hebben en hij zou u gezegd hebben dat hij de lening heeft afbetaald. U weet echter niet of dat klopt en u heeft hem nooit expliciet gevraagd of hij de lening heeft afbetaald, wat hier opnieuw uiterst bevreemdend is gezien dit rechtstreeks invloed heeft op uw eigen situatie én u hiervoor ook geld opstuurde (CGVS, p. 11).”

Verzoekers vluchtrelaas voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat hem het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie (inclusief de informatie gevoegd bij de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 november 2024) en uit het administratief dossier, blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging ‘Lichtend Pad’.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam ‘het Lichtend Pad’ nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van ‘het Lichtend Pad’ zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van

willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar algemene informatie omtrent het instabiele politieke landschap in Peru, de corruptie die er heerst, de politieke chaos en crisis die niet opgelost geraakt en die leidt tot onrust en dodelijke straatgevechten en naar een wet van mei 2024 inzake transgenders wat heeft geleid tot verdere protesten. Uit de door verzoeker aangehaalde informatie blijkt evenwel niet dat er in Peru sprake is willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF